

ת"ד 6822/04/18 - נאאל עמאש נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

ת"ד 6822-04-18 מדינת ישראל נ' עמאש
תיק חיצוני: 537371/2017

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת עידית פלד
מבקש	נאאל עמאש
נגד	
משיבה	מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 21.10.18.

כנגד המבקש הוגש ביום 23.4.18 כתב אישום המייחס לו עבירות של אי ציות לתמרור עצור, נהיגה בקלות ראש, והתנהגות שגרמה לנזק לרכוש וחבלה לגוף (לא נטען כי נגרמה חבלה של ממש), עבירות מיום 4.12.17.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 21.10.18, אך המבקש לא התייצב לדיון, ונשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי, פסילה על תנאי, ופסילת מינימום בפועל לתקופה של 3 חודשים.

יצוין, כי על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט הזמנה לדיון הקראה שהיה קבוע ליום 21.10.18 נמסרה לידי המבקש והוא סירב לחתום.

כמו כן, בתיק בית המשפט מצוי אישור מסירה ממנו עולה, כי פסק הדין בהיעדר הומצא לידי המבקש ביום 7.11.18 והוא סירב לקבל.

בבקשה מיום 27.1.20 טען הנאשם, כי התיק התנהל ללא ידיעתו והוא מעולם לא זומן למשפט; וסיכויי הגנתו גבוהים, מן הטעם שעצר בתמרור עצור, אך שדה הראיה נחסם על ידי משאית שפנתה ימינה. לבקשה צורפו הודעות המבקש, נוסע שישב לצידו, והנהג המעורב הנוסף.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי המבקש זומן כדין לדיון ולא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו; וכי לא הוכחו

שיקולים כבדי משקל אשר יש בהם פוטנציאל ממשי לשינוי התוצאה.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

בפתח הדברים יאמר, כי המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, פסק הדין מיום 21.10.18, על פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הומצא לידי המבקש ביום 7.11.18, כך שהבקשה לביטול פסק הדין הוגשה כשנה וחודשיים ממועד הידיעה אודות פסק הדין, שיהוי שלא הוסבר ושיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה בענייננו. ראו -

עפ"ת (מחוזי חי') 27203-02-19 **סעיף פודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.02.2019):

"במקורו המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחסד"פ 30 ימים מיום קבלת גזר הדין, מועד זה ניתן להוכיח באמצעות אישור המסירה כולל החזקות שבחוק, או מכוח כלל הידיעה, כדי לדחות את הבקשה עקב איחור. רקם אם תוגש בקשה להארכת מועד לביטול פסק דין בהעדר-כאן תחזור טענת השהוי ותקבל מעמד כחלק משיקולי בית המשפט בהארכת מועד."

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה, כפי שאפרט להלן.

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט ייעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

בענייננו, כפי העולה מאישור המסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדיון נמסר לידי המבקש, והוא סירב לחתום על אישור המסירה.

לפיכך, קיימת אינדיקציה ברורה לידיעת המבקש אודות הדיון בו נשפט בהיעדרו, וזאת נוכח אישור המסירה הכולל את תאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו; והמבקש לא התייחס לכך כלל בבקשתו (על אף, שכאמור, אישור המסירה מצוי בתיק בית המשפט, וניתן היה לעיין בו טרם הגשת הבקשה דנן), ולא הציג ראיה או אסמכתא כלשהי שיש בה כדי להטיל ספק בדבר המסירה ולסתור את חזקת המסירה. וראו עפ"ת (מחוזי חי') 27308-03-19 **משה מתוק נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 31.03.2019).

משאלו פני הדברים, אין בידי לקבל את טענת המבקש, כי לא קיבל הזמנה לדיון; ולא שוכנעתי כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

לפיכך, המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון.

עמוד 2

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

כאמור לעיל, על פי אישורי המסירה המצויים בתיק בית המשפט, הזמנה לדין וכן פסק הדין נמסרו לידי המבקש. בנסיבות אלה, כאשר יש אינדיקציה לידיעת המבקש על הזימון לדין, - הצהרת המבקש, כי מעולם לא זומן למשפט (סעיפים 8 ו-10 לתצהיר המבקש) מעידה על חוסר תום לב בהתנהלות המבקש, ושומטת את הבסיס תחת טענתו לעיוות דין.

יתרה מכך, גם לגופו של עניין, לא נגרם למבקש עיוות דין בכך שהורשע שלא בנוכחותו מאחר ובטיעונו לא הציג טענת הגנה אשר יש בה כדי להביא לזיכוי; שכן מגרסת המבקש עצמו עולה, כי הוא יצא לצומת כשמשאית הסתירה לו את שדה הראייה, כך שהמבקש נהג בקלות ראש כאשר נכנס לצומת מבלי לוודא שאין תנועה בדרך החוצה, לטענתו, בגלל משאית שהסתירה לו את שדה הראיה.

אין גם לקבל טענה לקיומו של עיוות דין מבחינת העונש שהושת על המבקש, שעה שהוטל על המבקש עונש הפסילה המינימאלי הקבוע בעבירות בהן הורשע; והטענה כי רישיונו נחוץ לו לפרנסתו אינה מובילה למסקנה כי מדובר בעיוות דין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית, אף בלא צורך בקיום דיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 **מדינת ישראל נ' שרון מנחם** (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, י"ד שבט תש"פ, 09 פברואר 2020, בהעדר הצדדים.